

Sygn. akt V U 246/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2015 r. w Kaliszu

odwołania F. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 stycznia 2015r i 19 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie F. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 19 lutego 2015 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje F. W. emeryturę od (...).**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie decyzji z dnia 2 stycznia 2015r.**
- 3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na rzecz F. W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.02.2015r., (uchylającą równocześnie wcześniejszą decyzję z dnia 02.01.2015r.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił F. W. przyznania emerytury wcześniejszej dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, gdyż nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach.

Uznano, że udowodnił tylko 12 lat 6 miesięcy i 6 dni pracy szczególnych warunkach, a nie zaliczono pracy w zakładzie (...) na przestrzeni od 01.09.1978r. do 21.12.1981r. w okresach wymienionych w świadectwach pracy w szczególnych warunkach na stanowiskach dekarza i malarza, uznając że pracodawca powołał się na nieaktualne przepisy resortowe i odwołał się do wykazu C, który został skreślony, zatem praca na stanowiskach tam ujętych nie jest pracą w szczególnych warunkach.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu F. W. domagając się przyznania wcześniejszej emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach w oparciu o zeznania świadków, podnosząc, że w okresie zatrudnienia w zakładzie (...) od pracował stale na stanowisku malarza na wysokości albo dekarza, co zaliczone było przez zakład pracy do stanowisk pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

F. W. urodził się w dniu (...), z zawodu jest malarzem (w dniu 26.06.1971r. ukończył naukę w (...) Szkole Zawodowej (...) w P.).

W dniu 02.05.1977r. podjął zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...)(które przekształciło się później w (...)) na stanowisku malarza konstrukcji stalowych.

(k 9 akt osobowych).

W opinii z dnia 20.12.1979r. podano, że od oczątku zatrudniony był w (...) antykorozyjnym(K 18 akt osobowych)

Z pisma dotyczącego przesunięcia pracownika z dnia 30.09.1978r. wynika, że pracował w (...)- (...) (k 10 akt osobowych).

W okresie od 18.09.1978r. do 12.10.1978r. odwołujący się odbył kurs dekarzy, a 1 11.1978r. ukończył kurs budowy i montażu rusztowań typu (...). (dowód- zaświadczenia k 11 i 12 akt osobowych).

W późniejszym czasie na przestrzeni od 25.02.1980r. do 31.12.1981r. odwołujący się pracował jako dekarz na budowach eksportowych w RFN, od 1.01.1982r. do 28.02.1982r. korzystał z urlopu bezpłatnego. (świadcstwo z 22.02.1982r. k 18 akt osobowych)

W aktach osobowych znajdują się skierowane do działu kadr pisma nazwane „ zgłoszenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach”. Oba są bez daty, odwołujące się do wykazu C załącznika do zarządzenia nr3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z 30.03.1985r.

Jedno – podpisane przez mgr inż. A. K., dotyczy pracy odwołującego się w okresie od 01.09.1978r. do 24.02.1980r. na stanowisku malarza konstrukcji stalowych na wysokości, a drugie podpisane przez J. H. – prokurenta –dyrektora Zakładu Handlu Zagranicznego za okresy pracy na stanowisku dekarza. (od 25.02.1980r. do 02.12.1980r. od 01.02.1981r. do 06.08.1981r., od 12.08.1981r. do 31.10.1981r. i od 09.11.1981r. do 21.12.1981r. – k 49 i 52 a.o.),

W oparciu o dane w tych zgłoszeniach pracodawca (...) wydał dwa świadectwa pracy w dniu 10.03.1997r. – dołączone do akt ZUS)

Organ rentowy odmówił uznania tych okresów, gdyż powołano się w nich na nieaktualne przepisy branżowe oraz dlatego, że podano stanowiska z działu C, który jest skreślony w całości.

Z urzędu wiadome jest Sądowi, że obecnie zakład (...) nie istnieje, a poprzednio, gdy odwołujący się podejmował tam zatrudnienie nosił nazwę Przedsiębiorstwo (...).

Przez cały okres swego istnienia zakład zajmował się wykonywaniem prac remontowo-budowlanych na obiektach przemysłowych, głównie przemysłu ciężkiego. Budowano też nowe obiekty z konstrukcji stalowych produkowanych w siedzibie zakładu. Nadto zakład pośredniczył w wysyłaniu pracowników na kontrakty zagraniczne.

Na podstawie zeznań świadka W. N., który był przełożonym odwołującego się podczas wykonywania robót w antykorozyjnych na obiektach przemysłowych usytuowanych w T., T. (1) itp. Sąd ustalił, że odwołujący się wykonywał tam stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę malarza konstrukcji stalowych na wysokości. Dotyczyło to jego pierwszego okresu pracy w zakładzie, od 02.05.1977r. do 24.02.1980r., o tym bowiem, że od samego początku odwołujący się pracował w (...)antykorozyjnym świadczy również treść opinii z dnia 20.12.1979r. znajdująca się w aktach osobowych.

W ramach brygady malarskiej tzw. antykorozyjnej zajmował się malowaniem konstrukcji metalowych. Były to konstrukcje zwykle w remontowanych obiektach.

Z racji rozpoznawania podobnych praw wiadome jest Sądowi, że w przypadkach odnawiania należało w pierwszej kolejności oczyścić powierzchnię poprzez piaskowanie pod ciśnieniem. Praca przy oczyszczaniu wiązała się z wielkim zapyleniem. Po oczyszczeniu powierzchnię malowano najpierw minią, a później dopiero właściwą farbą. Zawsze były to konstrukcje w obiektach przemysłowych; fabryki, huty, elektrownie, co wymagało używanie farb z mocnym utwardzaczem.

Malowanie odbywało się nie na powietrzu, ale w halach, w pomieszczeniach zamkniętych. Praca ta narażała na nieustanne działanie oparów chemicznych z minii i farb oraz pyłu i hałasu podczas piaskowania.

Oprócz tego praca odbywała się na znacznych wysokościach, pracowano na rusztowaniach ustawionych na suwnicach, a remonty wykonywano głównie w porze nocnej gdy nie odbywała się zasadnicza produkcja na remontowanych halach przemysłowych. W 1980r. z uwagi na braki w zaopatrzeniu w farby ograniczono ilość prac malarskich konstrukcji. Odwołujący się odbył kurs dekarcki, co umożliwiło mu wyjazd na kontrakt do RFN.

(dowód- zeznania świadka W. N. z rozprawy w dniu 10.06.2015r., świadectwo o odbyciu kursu, umowy o pracę w RFN w aktach osobowych)

Co do pracy na stanowisku dekarza wykonywanej w okresach wymienionych w drugim ze świadectw pracy w szczególnych warunkach - Sąd ustalił, że świadczona była w prywatnej firmie dekarckiej (...), która wykonywała zlecenia dla indywidualnych podmiotów. Odwołujący się pracując jako dekarz na dachach rozmaitych obiektów zajmował się wymianą pokryć dachowych głównie z papy, lub innych materiałów. Praca była wykonywana stale w pełnym wymiarze czasu pracy na terenie RFN i nie miała powiązania ze specyfiką produkcji macierzystego zakładu pracy.

(dowód- zeznania świadka A. Ś. z rozprawy w dniu 10.06.2015r. oraz zeznania tego świadka i odwołującego się złożone w sprawie VU 551/11).

Zeznania wymienionych wyżej świadków są w ocenie Sądu wiarygodne i stanowią przekonujący dowód charakteru czynności wykonywanych przez odwołującego się oraz w świetle dokumentacji z akt osobowych stanowią jej uzupełnienie.

Dodatkowym potwierdzeniem charakteru pracy odwołującego się mogą być też pisma zakładu pracy skierowane do działu kadr, a nazywane zgłoszeniem wykonywania pracy w szczególnych warunkach gdzie zarówno pracę dekarza jak i malarza konstrukcji stalowych na wysokości uznano za pracę w szczególnych warunkach, choć słusznie ZUS zarzucił, że uczyniono to z powołaniem na wadliwą podstawę prawną.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 .

Stosownie do treści ust.2 w aktualnym brzmieniu emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z art.32 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118) ubezpieczonym urodzonym przed 1.01.1949r. będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionym w szczególnych

warunkach lub szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 37 pkt. 1 czyli (obniżonym o 5 lat od podstawowego).

Stosownie do ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Emerytura przysługuje na tych zasadach pracownikom, którzy spełniają łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny 60 lat dla mężczyzn i mają okres składkowy i nieskładkowy wymagany do emerytury, w tym co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach.

Ponadto, jak wynika z treści § 2 cytowanego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana **stale i w pełnym wymiarze** czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Definicję ustawową „pracy w szczególnych warunkach” zawiera art.32 ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z tym przepisem za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Praca taka to ta, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki. Np. praca w narażeniu na hałas ponadnormatywny, praca w zapyleniu, w oparach chemicznych, w wysokich temperaturach lub zmiennych warunkach atmosferycznych. Pracę taką pracownik musi wykonywać stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Motyw przyświecający ustawodawcy w stworzeniu instytucji przewidzianej w art.32 w/w ustawy opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu i osoba taka ma prawo do wcześniejszej emerytury niż pozostali ubezpieczeni.

Biorąc pod uwagę specyfikę zakładu (...)w zakresie dotyczącym prac budowlanych i remontowych wykonywanych w terenie (to jest poza siedzibą zakładu gdzie konstrukcje stalowe były produkowane) - zdaniem Sądu praca odwołującego się odpowiada pracy na stanowisku malarza konstrukcji stalowych na wysokości – wykaz A dział V poz. 6 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r.

Wprawdzie dział ten dotyczy budownictwa, ale taka była też pierwotna przynależność branżowa zakładu, skoro w czasie podejmowania zatrudnienia przez odwołującego się nosił nazwę Przedsiębiorstwo (...).

Podobnie praca na stanowisku dekarza winna być dokonana z odwołaniem do działu budownictwa, gdyż wykonywana była na rzecz typowego zakładu dekarzkiego, a zakład macierzysty (...) tylko pośredniczył w uzyskaniu kontraktu. Stanowisko dekarza ujęte jest w wykazie A dział V poz.9.cyt. wykazu.

W ocenie Sądu okresy zatrudnienia od 02.05.1977r. do 24.12.1980r. na stanowisku malarza konstrukcji oraz od 25.02.1980r. do 21.12.1980r., od 02.01.1981r. do 06.08.1981r., od 12.08.1981r. do 31.10.1981r. i od 09.11.1981r. do 21.12.1981r. na stanowisku dekarza stanowią wystarczające uzupełnienie do 15 lat pracy w szczególnych warunkach (dotąd ma zaliczone 12 lat 6 miesięcy i 6 dni.)

Poza sporem jest, że F. W. udowodnił staż ogólny ubezpieczeniowy wymagany do przyznania emerytury wcześniejszej (27 lat, 9 miesięcy i 25 dni okresów składkowych i nieskładkowych).

Wiek 60 lat odwołujący się osiągnął w dniu (...).

Wniosek o emeryturę złożony został w dniu 15.07.2014r.

W tym stanie rzeczy Sąd przyznał odwołującemu się prawo do emerytury wcześniejszej od daty ukończenia 60 lat życia, gdyż jest to data spełnienia ostatniego z warunków do emerytury wcześniejszej.

Zaskarżona decyzja z dnia 19.02.2015r. podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴§2 kpc orzeczono jak w pkt.1 wyroku.

Umorzenie postępowania w przedmiocie uchylonej decyzji z dnia 02.01.2015r. – o czym mowa w pkt 2 wyroku – wynika z treści art. 355§1 kpc,

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w pkt.3 wyroku na podstawie art. 108§ 1 kpc i 98 kpc.

Zgodnie z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.02.163.1348 ze zm.) stawka minimalna w sprawie z ubezpieczenia społecznego wynosi 60 zł, a biorąc pod uwagę nakład pracy pełnomocnika odwołującego się Sąd zasądził od ZUS zwrot kosztów w wysokości podwójnej stawki minimalnej.